

F. t. l. om kommunernes styrelse.

seende bygger forslaget på købstadkommunallovens § 21, som i den siden 1959 gældende affattelse giver kommunalbestyrelsen 2 måneder til overslagsforslagets behandling, nemlig tiden fra 1. februar, da forslaget skal være færdigt, til 31. marts, der er sidste frist for overslagets endelige vedtagelse.

Efter forslaget fastsættes fristen for 2. behandling for samtlige kommuner til 31. marts. Efter de gældende love skal der kun hengå 8 dage mellem 1. og 2. behandling, men denne frist er som nævnt forlænget til 3 uger.

Med hensyn til spørgsmålet om fremgangs måden ved overslagets behandling i kommunalbestyrelsen bestemmer købstadkommunallovens § 21 og landkommunallovens § 27, stk. 3 (om amtskommunerne), at forslaget ved 2. behandling „post for post“ skal undergives kommunalbestyrelsens drøftelse og beslutning, medens en tilsvarende regel ikke er foreskrevet for sognekommunerne.

I forslaget foreslås denne særlige afstemningsregel, der rummer visse afstemningstekniske fordele, gjort obligatorisk for samtlige kommuner, dog at der i stedet for „post for post“ stemmes „konto for konto“. Inden for den enkelte hovedkonto skal der naturligvis på sædvanlig måde stemmes om ændrings- og underændringsforslag.

ad § 39.

Årsoverslaget er et offentligt dokument. Efter de gældende styrelseslove, således som de senest er ændret i 1959, skal overslaget i købstæder og sognekommuner fremlægges til eftersyn for kommunens beboere i tiden 1.-15. april. Denne regel, der er den sidste reminiscens af de ældre regler om fremlæggelse af og klager over skatteligningen, bør dog næppe opretholdes, og den foreslås derfor erstattet med en regel om, at overslaget i alle kommuner skal være tilgængeligt for kommunens beboere.

ad § 40.

Bestemmelsen fastlægger nærmere årsoverslagets bevillingsmæssige og finansielle betydning (stk. 1) og — som supplement til reglerne om den bevillingsmæssige betydning — visse bestemmelser om tillægsbevillinger til årsoverslaget og bevillinger uden for dette (stk. 2 og 3). Dens indhold svarer stort set til de for købstadkommunerne gældende bestemmelser, jfr. købstadkommunallovens § 21.

Til stk. 1. Efter købstadkommunallovens § 21 afgiver årsoverslaget den bindende regel for størrelsen af næste års kommunale skatteudskrivning og overhovedet for næste års kommunale forvaltning. Heraf følger, at årsoverslaget har dels en finansiell, dels en bevillingsmæssig funktion.

I *finansiell* henseende udgør årsoverslaget et overslag over de udgifter, der — efter fradrag af indtægter uden for skatteligningen — skal dækkes gennem den kommunale beskatning, og skatteudskrivningen skal fastsættes således, at der bliver dækning for de budgetterede udgifter.

Efter købstadkommunallovens § 21 indeholder årsoverslaget endvidere de *bevillinger*, som byrådet har vedtaget for det kommende regnskabsår („den bindende regel . . . for næste års kommunale forvaltning“). En lignende regel er i landkommunallovens § 26 foreskrevet for amtskommunerne, medens der for sognekommunerne alene gælder en almindelig bestemmelse om sognerådets bevillingsmyndighed, jfr. lovens § 14, stk. 7. I de sognekommunale styrelsesvedtægter er der imidlertid optaget en regel om, at den sognekommunale forvaltning er bundet af de i årsoverslaget angivne rammer, og det sognekommunale årsoverslag har herefter samme bevillingsmæssige betydning som det amts- og købstadkommunale.

Selv om årsoverslaget er den bindende regel for størrelsen af næste års kommunale skatteudskrivning, er der dog under den gældende ordning adgang til at udskrive ekstraskat i årets løb, hvis det viser sig nødvendigt, jfr. købstadkommunallovens § 21, stk. 2 i. f., og landkommunallovens § 14, stk. 4, og § 27, stk. 5. Endvidere har man antaget, at der er adgang til at unnlade at opkræve en brøkdel af det udskrevne skattebeløb.

Både forhøjelser og nedsættelser medfører store administrative problemer, og reglerne har ikke været benyttet i de senere år. Adgangen til at foretage forhøjelser af de personlige skatter er dog ikke helt uden værdi som en mulig løsning, hvis en kommune pludselig kommer ud for voldsomme ændringer af sine økonomiske forhold, og det er derfor anset for betænkeligt at afskaffe reglen. Efter forslaget begrænses reglen til personlige kommuneskatter, og beslutning om disses forhøjelse i årets løb kræver indenrigsministerens godkendelse. Derimod vil adgangen til at foretage nedsættelse af det udskrevne beløb efter forslaget falde bort.

Reglen om, at overslaget afgiver den bindende regel for „næste års kommunale forvaltning“ er udslag af det samme budgetmæssige princip, som findes i grundlovens § 46, stk. 2, hvorefter ingen udgift må afholdes uden hjemmel i den af folketinget vedtagne finanslov eller i en af folketinget vedtaget tillægsbevillingslov eller midlertidig bevillingslov. Bestemmelsen må — ligesom grundloven — forstås under hensyn til lovgivning, sædvane og forholdets natur, jfr. nærmere bemærkningerne til stk. 2.

Med hensyn til udtrykket „næste års kommunale